Posada

Dziennik Urzędowy
WOIEWODZTWA KRAKOWSKIEGO
Nro. 43.

w Kielcach dnia 5. Czerwca 1831. roku.

Nro. 19271. *Wydział Skarbowy.*

KOMMISSYA WOIEWODZTWA KRAKOWSKIEGO

Uchwałę Rządu Narodowego Królestwa Polskiego z d. 30. Marca r. b. Nr. 3630? przedłużaiącą Ludowi Starozakonnemu wolność trudnienia się zarobkami propinacyynemi na rok ieden, to iest: od d. 1. Lipca r. b. do dnia ostatniego Czerwca 1832. r. podaie do publiczney wiadomości dosłownie w następuiącey osnowie.

Kielce dnia 5. Maia 1831. roku.

Rad. Sta. Nad. PREZES, *Wielogłowski.* *Zamoyski.* S. J.

Kopia do Nru. 19271. w Warszawie d. 30. Marca 1831. r.

RZĄD NARODOWY.

Na przedstawienie Kommissyi Rządowey Przychodów i Skarbu dd. 29. Marca 1831. Nr. 11406. uczynione; Rząd Narodowy postanawia co następuie:

Art. 1. Wolność trudnienia się po wsiach i miastach fabrykacyą, handlem i szynkiem trunków kraiowych, tudzież paleniem wódki i warzeniem piwa, na rzecz dworu, oraz dystylacyą wódek w urządzoney na ten cel fabryce, stosownie do postanowienia z d. 6. Kwietnia r. z. przedłuża się wykwalifikowanym Starozakonnym na następny r. 18$\frac{31}{32}$. to iest: od d. 1. Lipca 1831. do d. ostatniego Czerwca 1832. pod wszelkiemi warunkami, obowiązkami i przepisami karnemi, temże postanowieniem z d. 6 Kwietnia r. z. uchwalonemi które wcałey swoiey rozciągłości i mocy na r. 18$\frac{31}{32}$. zachowują się.

Art. 2. Wykonanie niniéyszego postanowienia Rząd Narodowy Kommissyi Rządowey Przychodów i Skarbu poleca.

Prezes Rządu w zastępstwie (podpisano) Morawski.
Minister Przychodów i Skarbu (podpisano) A. Biernacki.
Radzca Sekretarz Jeneralny Rządu (podpisano) An. Plichta
Zgodno z oryginałem Rad. Sekr. Jlny Rządu w zastępstwie Refe. Sta. Dyre.
Jlny Kom. Rzą. (podpisano) Brodzki.
Za zgodność, Sekr: Jlny Kom: Rzą: Przy. i Skar. (podpisano) Miniewski.

Kopia do Nr. 25089. w Jmieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA Igo.

Cesarza Wszech Rossyi Króla Polskiego & & &.

Rada Administracyyna Królestwa.

Na przedstawienie Kommissyi Rządowey Przychodów i Skarbu pod dniem 10.

Marca 1830. r. Nr. 15032. uczynione, Rada Administracyyna postanawia co następuie:

Art. 1. Wolność trudnienia się po wsiach i miastach fabrykacyą, handlem i szynkiem trunków kraiowych, tudzież paleniem wódki i warzeniem piwa na rzecz dworu, oraz dystylacyą wódek, w urządzoney na ten cel fabryce, stósownie do postanowienia z d. 28. Kwietnia 1829. r. przedłuża się ukwalifikowanym starozakonnym na następny r. $18\frac{30}{31}$. to iest od d. 1. Lipca 1830. r. do dnia ostatniego Czerwca 1831. r. pod wszelkiemi warunkami, obowiązkami i przepisami karnemi, témże postanowieniem z d. 28. Kwietnia 1829. r. uchwalonemi, które w całéy swéy rozciągłości i mocy na r. $18\frac{30}{31}$. zachowuią się.

Art. 2. Każdy starozakonny chcący przez tenże r. $18\frac{30}{31}$. trudnić się zarobkami propinacyynemi powyżéy wyrażonemi, obowiązany iest wykupić i posiadać konsens Skarbowy na tenże rok służący.

Art. 3. Do uzyskania konsensu Skarbowego potrzebna iest dwoiaka kwalifikacya, to iest: co do osoby, i co do mieysca.

Co się tycze osoby, każdy starozakonny obowiązany iest złożyć w właściwéy Kassie Obwodowéy konsens z r. $18\frac{29}{30}$. bez złożenia którego nowego na r. $18\frac{30}{31}$. konsensu, pod żadnym pozorem otrzymać niemoże.

Co do mieysca, winien złożyć zaświadczenie Prezydenta, Burmistrza, lub Wóyta gminy, że w mieyscu do którego konsensu żąda, był żyd w r. $18\frac{29}{30}$. konsensem opatrzony. Zaświadczenie to oprócz tego wykazywać powinno:

a) Liczbę dymów po wsiach z dworami, iaka w taryfie podatku podymnego, iest zamieszczona, a ludność po miastach według ostatniego spisu ludności.

b) Jmie i nazwisko żądaiącego konsensu.

c) Jle ma osób z familii przy nim bawiących się.

d) Czyli ieden tylko lub też więcéy z procederów powyżéy wymienionych obrać sobie życzy, w każdym zaś razie powinna być w zaświadczeniu wyszczególnioną liczba karczem i szynków, opatrzyć się maiących trunkami, lub browarów i gorzelni arędować się maiących, przez żyda żądaiącego konsensu.

Art. 4. Zaświadczenie powyżéy wyrażone, powinno być przez Kommissarza Obwodowego co do liczby dymów we wsiach na fundamencie taryfy podatku podymnego, a co do ludności w miastach, na fundamencie spisu ostatniego ludności, sprawdzone, i za rzetelność poświadczone. — W razie gdyby złożone zaświadczenie Prezydenta, Burmistrza lub Wóyta gminy, mylnem być okazało się, Kommissarz Obwodowy stósownie do powyżéy wyrażonych taryff i spisów ludności, poprawić takowe, pod odpowiedzialnością poniżéy wskazaną iest obowiązany.

Art. 5. Starozakonny opatrzony w konsens z r. $18\frac{29}{30}$. i w zaświadczenie powyżéy wyrażone, udaie się do Kassy Obwodowéy, która odebrawszy od niego tak konsens iako i zaświadczenie rzeczone, wydaie mu konsens nowy na r. $18\frac{30}{31}$. służący, za opłatą następnie przepisaną.

Art. 6. Zapłata za każdy proceder oddzielnie, to iest: za fabrykacyą wódek, za fabrykacyą piw wszelkiego rodzaiu, i porteru, — za fabrykacyą miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku, — za handel hurtowy trunków, — za szynk trunków, czyli se

rendę lub podarendę karczem, — za palenie wódki, lub warzenie piwa, na rzecz dworu, — za dystylacyą wódek w urządzoney na ten cel fabryce, stanowi się w następuiący sposób.

I. Po Wsiach:

a) We wsiach lub karczmach, leżących na traktach pocztowych, zwyczaynych nie bitych, choćby mniéy iak 10. dymów miały, za każdy proceder oddzielnie po Złotych polskich trzysta.
b) We wsiach innych wszelkich, liczących dymów od 10. do exclusive 20. za każdy proceder oddziellnie po Złp. 300.
c) We wsiach liczących od 20. do inclusive 40. dymów, za każdy proceder oddzielnie po Złp. 500.
d) We wsiach liczących nad 40. dymów za każdy proceder oddzielnie po Złp. 1000.

II Po Miastach.

e) w Miastach liczących ludności oboiéy płci, do exclusive 2000. dusz, za każdy proceder oddzielnie po Złp. 200.
f) w Miastach od 2000. do inclusive 4000. ludności, za każdy proceder oddzielnie po Złp. 300.
g) w Miastach liczących ludności nad 4000. dusz, po Złp. 400. za każdy proceder oddzielnie.

Art. 7. Jeżeli żyd chce trudnić się kilkoma z powyżéy wyrażonych procederów, obowiązany iest za każdy proceder oddzielnie opłatę konsensową uiścić, nie iest iednak wolno ani Kassie wydawać, ani żadnemu starozakonnemu posiadać dwóch oddzielnych konsensów, do dwóch różnych mieysc, wyiąwszy starozakonnym dzierżawcom, Administratorom i Zastawnikom dóbr, o których w art: 13. poniżey będzie mowa.

Art: 8. Każdy starozakonny arendarz, czyli dzierżawca propinacyi wieyskiéy, winien opłacić należność konsensową z każdey gorzelni, browaru, szynku, lub karczmy do arendy należących; Starozakonni zaś przez arendarza propinacyi w karczmach, do których tenże trunki wydaie, dla prowadzenia szynku osadzeni, winni także z swéy strony posiadać oddzielne konsensa, za uiszczeniem opłaty od szynku.

Opłata konsensowa na gorzelnie i browary po wsiach, rachowaną być ma w stosunku ogólney liczby dymów tych mieysc, które trunkami z tychże gorzelni i browarów są opatrywane, co zaś do szynków i karczem, w stosunku liczby dymów respective tego mieysca, w którem karczma lub szynk położony.

W miastach ieden żyd dwóch lub więcey szynków utrzymywać niemoże, i konsens więcéy iak na ieden szynk wydanym mu być niepowinien, chociażby od więcey szynków, chciał zapłacić należność konsensową.

Arendarz propinacyi w mieście, winien opłacać należność konsensową, z każdey gorzelni i browaru czynnych, do arendy należących, co zaś do szynkow na które trunki swoie wstawia, winien opłacić konsens tylko za szynk swóy własny. Żydzi arendarze czyli dzierżawcy propinacyi, w miastach gdzie nieznayduią się gorzelnie i browary

wary i skoro im służy prawo wstawiania od siebie trunków, obowiązani są do opłaty konsensowey od tylu procederów, z ilu korzyści ciągną; w razie zaś ieżeli maią tylko prawo poboru opłaty propinacyyney, obowiązani są iedynie do opłaty poiedynczego konsensowego.

Arendarze propinacyi w miastach ieżeli obok arendy propinacyyney, fabrykuią na swą korzyść trunki w gorzelniach i browarach, oprócz opłaty iako od arendarza propinacyi przypadaiącey, obowiązani są opłacić należność konsensową z każdéy gorzelni i browaru do nich należących.

Opłata konsensowa na gorzelnie, browary i szynki po miastach, w stosunku ludności każdego respective miasta według ostatnich opisów ludności, za każdy proceder oddzielnie winna być dopełnioną.

Postanawia się zaś w ogólności, iż tak po wsiach, iako i po miastach:

a) Fabrykuiący trunki mieć winien konsens na procedera fabrykacyi trunków i na handel hurtowy.

b) Dystyllatorowie wódek posiadać powinni konsens podobnież na procedera fabrykacyi wódek, i na handel trunków, a ieżeli takowe trunki szynkuią, tedy i za trzeci proceder szynku zapłacić są obowiązani należność konsensową.

c) Szynkarze sprzedaiący wódkę na wsi więcéy nad garcy pięć, a w mieście więcéy nad garniec ieden razem, oprócz opłaty za proceder szynku, winni są opłacać należność i za proceder handlu.

d) Handluiący trunkami na sam proceder handlu niemogą uzyskiwać konsensów lecz wykupywać są obowiązani takowe na dwa procedera, to iest: na fabrykacyą trunków i handel, lub na szynk trunków i handel tychże.

e) Na szynk miodu, wiśniaku maliniaku i dereniaku, skoro ma mieysce w oddzielnych od piwa i wódki szynkach, lub skoro przy trunkach zagranicznych sprzedaie się, oddzielna opłata przynależy, za szynk zaś wszelkich trunków w iednym mieyscu razem sprzedaiących się, iako też za handel wszelkich trunków, opłata na ieden tylko proceder szynku, lub za ieden proceder handlu uiszczaną być powinna.

Art: 9. Do wsiów z części szlacheckich złożonych, konsens wydany, być może ukwalifikowanemu żydowi do tey tylko części, która podług Taryffy podatkowych dziesięć lub więcey dymów posiada, i skoro na tey części znadował się żyd w konsens na rok 18$\frac{2}{3}\frac{0}{1}$. zaopatrzony, a to za opłatą iaka przypadać będzie od ogólney massy dymów w całey wsi znayduiących się.

Art: 10. Wdowa lub inni Sukcessorowie po zmarłym Starozakonym niemogą korzystać z służącego mu konsensu, tylko do końca roku, na który tenże konsens wydany iest.

Wdowy po Starozakonnych w ogólności które zamąż nieposzły, i konsensa z roku 18$\frac{2}{3}\frac{0}{1}$. posiadaią, lub za szczególném pozwoleniem zarobkami propinacyynemi trudnią się, będą mogły uzyskiwać za opłatą konsensa na rok 18$\frac{2}{3}\frac{0}{1}$. zawsze iednak tylko za złożeniem niewątpliwego świadectwa mieyscowego urzędu, iako wnowe związ-

ki

ki małżeńskie nieweszły, i za złożeniem konsensów z roku 18$\frac{29}{30}$. bez których konsens wydanym być niemoże.

Art: 11. Starozakonny posiadaiący konsens na utrzymywanie szynku trunków w mieście, może uzyskać konsens do każdego miasta, w którem żydom mieszkać wolno, również ze wsi do miasta sprowadzaiący się żyd, może uzyskać do miast nowy konsens na takie procedera, iakie na wsi za konsensem prowadził, lecz niemoże uzyskać nowego konsensu do trudnienia się zarobkami propinacyynemi na wsi żyd, maiący konsens do miasta służący.

Art. 12. Pod żadnym pozorem nieiest wolno wydawać konsensów na rok 18$\frac{30}{31}$

a) Tak co wsiów iako i do miast tym żydom, którzy na rok 18$\frac{29}{30}$. nieposiadaią konsensów Skarbowych na ieden z procederów w atr: 6. wyrażonych.

b) Do wsiów i folwarków ekonomiy Rządowych, wyiąwszy ekonomiie, maiące więcey iak dziesięć karczem, anieposiadaiące żadnych browarów ani gorzelni

c) Do wsiów i karczem należących do dóbr duchownych i supresyynych.

d) Do wsiów z których żydzi iuż się wynieśli, i w których na rok 18$\frac{29}{30}$. niemasz iuż żyda konsensem opatrzonego.

e) Do wsiów mniey iak dziesięć dymów maiących, a na traktach pocztowych nieleżących, wyiąwszy kiedy dwie wsie lub wieś i dwór razem, więcey iak dziesięć dymów posiadaiąc, iedną tylko i wspolną karczmę maią.

f) Do miast lub w miestach do mieysc wszelkich, przywileie wyłączności od zamieszkania żydów maiących.

g) Do wsiów wszelkich w obwodzie trzech mil od strony Prus i Austryi położonych

h) Do wsiów wszelkich w obwodzie mil dwóch od miasta Stołecznego Warszawy i Pragi położonych.

i) Do wsiów wszelkich w obwodzie iedney mili od miast Woiewódzkich znaduiących się.

k) Do wszelkich karczm wieyskich położonych przy traktach bitych skończonych.

Art. 13. Starozakonny dzierżawiący lub administruiący, albo sposobem zastawy trzymaiący dobra ziemskie dziedziczne, czy to wewnątrz kraiu, czyli też w obrębie trzech mil od granicy położone, skoro takie dobra dziesięć lub więcey dymów liczą, obowiązanym iest wykupić konsens na trzy procedera, to iest: na fabrykacyą trunków, na handel i na sprzedarz trunków, za opłatą od każdego z tychże procederów artykułem 6. oznaczoną w stosunku ogólney liczby dymów, według Taryffy podatku dymowego, w dobrach w dzierżawie iego lub administracyi albo zastawie znayduiących się, z wyraźnem wyłączeniem zastrzeżoném w artykule 12 ustępie lit: *h*. podług którego żydom w obrębie mil dwóch od miasta Warszawy i Pragi zarobkami propinacyynemi trudnienie się iest wzbronione. Obowiązek powyższy wykupywania konsensów dotykać ma zarowno tak maiącego kwalifikacyą iako i niemacego teyże do utrzymania konsensu. Obydwa niemogą używać do fabrykacyi i wyszynku trunków, iak samych tylko chrześciian, ostatniemu to iest: niewykwalifikowanemu niesłuży prawo po expiracyi kontraktu do wykupywania konsensów na zwyczayne procedera propinacyyne.

Wyłączaią się z pod obowiązku wykupywania konsensów:

a) Starozakonni zastawnicy dóbr wieyskich, którzy urzędowemi kontraktami udowodnią, iż zastawy przed dniem 1. Stycznia 1825. r. nabyli, z obowiązkiem iednak, iżby nieużywali żydów do fabrykacyi i wyszynków pod karą artykułem 19. postanowioną tudzież:

b) Ci starozakonni, którzy przed dniem 13. Grudnia 1823. r. kontrakty o dzierżawę lub administracyą dóbr w formie urzędowey zawarli, i udowodnią tak temiż kontraktami, iakoteż wywodami słownemi na mieyscu spisanemi, iż w tychże dobrach propinacyi nie dzierżawią, ani administracyą i zarobkami propinacyynemi, ani bezpośrednio, ani za pośrednictwem innych osób, nietrudnią się.

c) Starozakonni dzierżawiący administruiący albo sposobem zastawu trzymaiący dobra ziemskie dziedziczne, mniey iak dziesięć dymów maiące, niebędą w obowiązku wykupywania konsensów, lecz też i procederami propinacyynemi pod żadnym względem trudnić się niemogą w takich dobrach. Starozakonni ieżeli w kilku oddzielnych mieyscach dzierżawią administruią, albo sposobem zastawy trzymaią dobra ziemskie dziedziczne, obowiązani są do każdych dóbr oddzielnie konsensa wykupywać.

Art. 14. Starozakonni właściciele gorzelni i browarów w miastach i wsiach wydzierżawiaiący takowe chrześcianom, obowiązani są do opłaty konsensowey tak iak fabrykuiący trunki, nienadaie to im iednak prawa do trudnienia się zarobkami propinacyynemi, ani kwalifikacyi do dowykupywania na przyszłość zwyczaynych na procedera propinacyyne konsensów.

Art. 15. Przy gorzelniach i browarach dworskich w possessyi chrześcian będących tak wewnątrz kraiu iak i w obrębie trzech mil od granicy położonych, mogą być używani do palenia wódki, robienia piwa i innych trunków, żydzi za przynależną opłatą i uzyskanym konsensem, wydać się powinnym, bez względu na braku iącą co do osoby i mieysca kwalifikacyą, skoro udowodnią, że z professyi swoiey są palarzami, lub piwowarami i tym procederem iuż trudnili się. Takim iednak żydom z professyi palarzom, lub piwowarom nie iest wolno pod żadnym pozorem ani arendy czyli dzierżawy propinacyyney na własny swóy rachunek trzymać, ani szynkiem trunków czyli to na rzecz dworu, czyli na własny rachunek zatrudniać się.

Podobnież takowi żydzi niebędą mogli pod tym pozorem zyskiwać konsensu, na zwyczayne procedera fabrykacyi handlu i szynku trunków, lub na arendę propinacyyną, gdyby takowe na własny rachunek prowadzić mieli zamiar.

Art. 16. Termin prekluzyyny do wykupywania konsensów na r. 18$\frac{30}{31}$. oznacza się do d. 1. Lipca 1830. r. po którego upłynieniu, konsensa pod żadnym pozorem przez kassy wydawane być niepowinny.

Art. 17. Bez uzyskania konsensu na r. 18$\frac{30}{31}$. nieiest wolno żadnemu żydowi, czy to na własny rachunek, czyli iako będącemu w służbie, trudnić się tak po wsiach iako i po miastach zarobkami propinacyynemi; iednakże szynkarzom ukonsensowanym wolno iest używać (czasowo) do tego rodzaiu czynności, swych lecz

takich

takich tylko służących, którzy książką służbową są zaopatrzeni, i do księgi mieyscowey ludności zapisani.

Gdyby po dniu 1. Lipca 1830 roku żyd niewykupiwszy konsensu, trudnił się handlem szynkiem lub fabrykacyą trunków, przerabianiem czyli dystalacyą wódek w urządzoney na ten cel fabryce, paleniem wódki lub warzeniem piwa na rzecz dworu, obok bezwłocznego wyrugowania go z possessyi, szynku, browaru, lub gorzelni, a co do palarzy i piwowarów, oprócz utraty na zawsze prawa do uzyskania konsensu na ten proceder, ulega karze podwóyney opłaty konsensowey, iaką powinien był uiścić. Dziedzic zaś lub Possessor dóbr, lub też maiący prawo propinowania w mieście, o cierpienie defraudacyi przekonany, takoż podpada podwoyney karze opłaty konsensowey, a co do palarzy i piwowarów, utraca ieszcze i prawo do utrzymywania nadal żyda. Dziedzic lub possessor dóbr o cierpienie defraudacyi obwiniony, będąc aktualnym Wóytem gminy, iuż niepowyżey iako Dziedzic lub Possessor dóbr, lecz takiey ma podpadać karze, iaka art. 19. ninieyszego postanowienia na Wóytów gmin iest oznaczona.

Każdy starozakonny dzierżawiący, administruiący, albo sposobem zastawy trzymaiący dobra ziemskie, niewykupiwszy konsensu po dniu 1. Lipca 1830. roku oprocz zwyczayney opłaty konsensowey obowiązanym będzie zapłacić za karę podwóyną należność konsensową.

Art. 18. Gdyby żyd więcey procederów prowadził, to iest: karczem, szynków, gorzelni lub browarów trzymał, iak w konsensie wyrażono, iako defraudant ulega za karę potróyney opłacie konsensowéy, za każdy utaiony artykuł oddzielnie. Gdyby zaś swoiego konsensu komu innemu odstąpił, utraci prawo do takowego na zawsze, a trudniący się starozakonny za tymże niewłaściwym dlań konsensem, zarobkami propinacyynemi, uleg ie karze podwóynego konsensowego.

Art. 19 Karze potróyney opłaty konsensowéy podpadaią:

1. Kassyer Obwodowy:
   a) za wydanie konsensu na r. 18 3/31. na procedera szynku, handlu lub fabrykacyi trunków, nieodebrawszy od żyda konsensu zupłynionego r. 18 29/30.
   b) za wydanie konsensu na też iak wyżey procedera do téy wsi, w któréy w roku 18 29/30. żyda konsensem opatrzonego niebyło.
   c) za wydanie konsensu dla palarzy i piwowarów bez otrzymania dowodu artykułem 15. przepisanego.
2. Prezydent Burmistrz i Wóyt Gminy.
   a) za wydanie zaświadczenia na otrzymanie konsensu do takiey wsi, w któréy żyda w r. 18 29/30. konsensem opatrzonego niebyło, lub za wydanie nierzetelnego zaświadczenia co do palarzy i piwowarów.
   b) za cierpienie żyda bez konsensu szynkuiącego, lub trudniącego się handlem fabrykacyą trunków, dystylacyą wódek w urządzóney na ten cel fabryce, paleniem wódki lub warzeniem piwa na rzecz dworu, niemniéy za cierpienie popełniaiącego defraudacyą, skoro żyd defraudant w obrębie ich urzędowania dostrzeżony będzie.

3. Równéy karze podlegaią Dzierżawcy dóbr Rządowych, za utrzymywanie żydów po szynkach, karczmach, gorzelniach i browarach, we wsiach, folwarkach i Ekonomiiach Rządowych.
4. Podobnież kara potróyney opłaty konsensowéy rozciągniętą być ma na Kassyerów, Prezydentów, Burmistrzów i Wóytów Gmin, za wszelkie uchybienia niniéyszym artykułem nieobięte, któreby przy sprawdzeniu dowodów, lub innym iakim sposobem wykryte i udowodnione zostały, wreszcie:
5. Stanowi się kara extraordynaryyna naymniéy Złp. 100. wynosić maiąca, na Kommiss rzy Obwodowych za niesprostowanie mylnie wydanych świadectw, które co do liczby dymów we wsiach, wyrażone być powinny według taryffy podatku podymnego, a co do ludności w miastach, podług spisu ostatniego ludności.

Art. 20. Wkłada się obowiązek na Kommissye Woiewódzkie, ażeby przez Rewizorów Woiewódzkich, Adiunktów przy Kommissarzach Obwodowych, lub innych użytych do tego Kommissarzy, ściśle dostrzegały wszel ich kontrawencyy, każdemu zaś kto kolwiek odkrywszy kontrawencyą, udowodni takową, zapewnia się za nagrodę połowa kary, iaka na winnych wymierzona i od tychże ściągnięta zostanie, druga zaś połowa z któréy potrąci się $\frac{1}{12}$. część za instrukcyą procesu, wpływać powinna do Skarbu.

Art. 21. Wykonanie niniéyszego postanowienia Rada Administracyyna Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, poleca.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyynéy d. 6. Kwietnia 1830. r.

Minister Stanu Prezyduiący (podpisano) W. Sobolewski.

Minister Prezyduiący w Kom. Rzą. Przy. i Skar. w Za. Rad. Sta. (podpi.) Plater.

Radca Sekr. Stanu Gene. Dywizyi (podpisano) Kossecki.

Do Kom. Rzą. Przy. i Skarbu. Nro. 19112

DYREKCYA SZCZEGOŁOWA

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Woiewództwa Krakowskiego.

Odwołuiąc się do odezwy swoiéy w dniu 2. Maia 1828 r. w Nrze 19 Dziennika Woiewódzkiego zamieszczonéy; ma honor wezwać Stowarzyszonych, ażeby w terminach rzeczoną odezwą ustanowionych. ratę Czerwcową r.b. do poboru któréy iuż regestr bierczy nadesłany został, wnosić raczyli, a to poczynaiąc od 1 do 15. Czerwca r.b. albowiem po upłynieniu tego dnia, kary prawem przepisane dobrom zaliczone zostaną.

Szanowni Współ-Obywatele! pomniycie, że mimo szczęśliwego powodzenia oręża Wspoł-Braci Naszych, sprawa wielka, sprawa swięta drogiéy nam Oyczyzny obeyść się niemoże bez Skarbu, iego zaś zasiłek stoi dziś naywięcéy na kredycie listów Zastawnych, a ten opiera się na regularnych od Kontrybuentów wpływach. — W ufności przeto, iż to przekonanie podzielaią Wspoł-Stowarzyszeni, Dyrekcya Szczegółowa spodziewa się, że bacząc na dobro Towarzystwa, bez zmuszania Dyrekcyi do przedsięwzięcia kroków exekucyynych z wniesieniem rat należnych pospieszyć zechcą. Kielce dnia 26. Maia 1831. roku.

Prezes, A. Suchecki. Pisarz Sękowski.